

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХVII, БРОЙ 13

СОФИЯ, 1-15 ЮЛИ 2016 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com

www.synodalpressbg.blogspot.bg, www.bg-patriarshia.bg

ХРИСТИЯНИН В СВЕТА

Нека не се заблуждаваме,
че времената на
св. Отци са отминали

Стр. 1, 6

АКТУАЛНО

За гружбата и
най-добрия приятел

Стр. 1, 6

ДУХОВНО ВЪЗПИТАНИЕ

Малкото гръбче

Стр. 6

И РЕЧЕ СТАРЕЦЪТ

Старецът Евсевий (Янакакис):
Опасен капан е навикът

Старецът Ефрем (Мораитис)
Послушанието към
стареца дава увереност
в пътя

Св. Николай Велимирович:
До една благочестива
гуша

Стр. 7

Събор на св. Доростолски мъченици

Първо честване на празника в Силистра

Нов празник вписва в църковния си календар Българската православна църква – Събор на св. Доростолски мъченици, който ще се чества в третата неделя след Петдесетница, след празника Неделя на Всички български светии.

Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Неофит посети Силистра – епархийски център на Доростолска епархия, за да оглави света-

та Литургия в неделния ден, 10 юли, в катедралния храм на града „Св. ап. Петър и Павел“ и празненствата по този повод.

Доростолска митрополия е сред първите древнопросиянли епархии в българските земи, формирана е около 390 г. Нейният епархийски център е дн. Силистра – античният Дуросторум, известен в историята още като Доростол, Диритър, Дристра, Дръстър. Неин първи епископ е Авксен-

тий, ученик на епископ Вулфила, а дръстърският епископ Дамян става пръв български патриарх, светителствал цели 44 години, от 927 до 971 г.

Когато през 927 г. Византия се съгласява да признае царската титла на българския владетел Петър I, тя е принудена да утвърди патриаршеското достойнство на българския първосвещеник. Престолът на първия български патриарх е именно на Дръстър. Това е първата на-

родностна патриаршия в християнския свят, основана и призната след петте древнопросиянли патриаршески престола – в Рим, Александрия, Антиохия, Йерусалим и Константинопол.

През 1871 г. Доростолска епархия е обединена с Червенска (дн. Русенска). На Петия църковно-народен събор на БПЦ, на 17 декември 2001 г. епархията е канонично възстановена.

На стр. 4

ХРИСТИЯНИН В СВЕТА

Нека не се заблуждаваме,
че времената на светите
Отци са отминали

Да бъдеш солта на земята – това е завещание и изискване от Бога за всеки, който нарича себе си християнин. Да бъдеш този, който придава вкус на безвкусния свят, в който не само ние живеем, но и тези преди нас също са обитавали.

Това е доста сложна задача, но е напълно изпълнима от всеки, стига да осъзнаем, че няма невъзможни неща, когато Бог е с нас. Ние не сме сами и никой не изисква от нас да вършим нещо повече от това, което трябва да свършим през земните ни дни. Сигурно толкова лично слаби са се чув-

ствали и светите Отци по времето на Първия вселенски събор. Слаби, защото са се имали за обикновени човеци (което от гледна точка на времето и историята очевидно не е така), но безкрайно силни, защото Сам Бог е бил с тях и им дава Своята подкрепа. Да бъдеш християнин, означава да проповядваш Бога правилно, да се бориш за Него с всички допустими от християнската съвест средства и да не се смущаваш от луксостта на външния свят на християните свят. Няма разлика между онова време от четвърти век и днес.

Истината винаги е изисквала гласност и ви-

наги е имало нужда от защита на вярата и проповядване на Евангелието.

Съществената разлика е, че сега всъщност се налага да говориш за Този, Който вече е бил проповядван преди. Не е лесно да християнизираш християните. Сега са за думи, които са казани от блаженопочившия сръбски патриарх Павле (цитатът е по смисъл): „Недей да говориш за Христос на тези, които не искат да те чуят, но живеят така, че сами да те попитат за Него“.

Всъщност днес Европа няма нужда от проповед, а от личен пример.

На стр. 6

АКТУАЛНО

За гружбата и най-добрия приятел

Искате да проверите своите отношения с ближните? Задайте си следния въпрос: колко от старите ви приятели са останали до вас?

Известният актьор Вениамин Смехов в своята книга „Когато бях Атос“ (заглавието идва от името на един от тримата мускетари, *бел.ред.*), припомня, че в списъците на най-популярните актьори през 80-те и 90-те години на ХХ век той за своя изненада не открил имената на най-талантливите. Първите места били традиционно заети от „Мускетарите“ и „Кадетите“. Причината за избора на публиката е ясна: предпочитане на два филма, които изобразяват силно приятелство, единодушие, взаимовръзка – точно това, което липсва на съвременното общество.

Така или иначе, почти всеки от нас ще признае, че близкото, единодушно приятелство е голямо съкровище. И в някакъв момент от живота ни това може да бъде особено важно за нас.

Единственият въпрос е възможно ли е да се намери наистина истинското приятелство.

Преди всичко нека отбележим, че в душата на човека са заложени две потребности – за общението с Бога и за общението ни един с друг. Дървото не може да живее без слънце. Така и човекът без Бога не може да има истински живот и това се отразява в липса на нещо повече, на по-висше, истинно и вярно. Но ако едно дърво живее само, то лесно може да стане жертва на неблагоприятните метеорологични условия, например на силния вятър. Човекът без приятели претърпява сам бедите с особено съкрушителна сила, а душата чувства самота, изоставяне в земния свят.

Забелязали ли сте, че след разговор с приятели настроението веднага се повдига, появява се сила и вдъхновение за извършване на ежедневните ни работи?

На стр. 6

ХРОНИКА

България

Патриаршеска литургия за празника на св. великомъченица Неделя

На 7 юли Православната ни църква чества една от най-почитаните светци по българските земи – св. Неделя. В този ден едноименната столична митрополитска катедрала „Св.

предстоятеля ставр. ик. Мина Минчев, представителите на Руската и Румънската църква у нас – архимандрит Филип и ставр. ик. Нелуц Опря, много свещенослужители

пристъпиха към св. Тайни и се причастиха с Тялото и Кръвта Господни.

Негово Светейшество патриарх Неофит се обърна с пастирско слово към богомолния народ, като призова да следваме примера на св. Неделя, да имаме нейната ревност по Бога и дръзновение в изпитанията, които всекидневно съпътстват нашия живот, да имаме силата на тази Христова невеста, за която нищо в този свят не беше по-ценно от Христовата любов и за която истинският живот бе Христос, а смъртта – придобивка (Фил. 1:21). „Помним ли казаното от апостола, че „в любовта страх няма, но свършената любов пропъжда страха, защото в страха има мъка. Който се бои, не е свършен в любовта“ (1 Йоан. 4:18)? Защото такава бе любовта към Господа на светата великомъченица – любов, в която няма страх и която принася стократен плод – плод на добродетелност и на святост...“ – каза патриарх Неофит.

Председателят на храма ставр. ик. Мина Минчев изказа всеобщата радост и благодарност, че и тази година Светейшият патриарх оглави св. богослужба и ни удостои с първосветелското си благословение.

Весела ИГНАТОВА

Неделя“ тържествено отбелязва своя храмов празник.

Стоици християни се стекоха към един от най-обичаните храмове в столицата, за да вземат молитвено участие в Литургията, а поради работния ден потокът от вярващи не секна към него до късно вечерта. Св. Литургия бе възглавена от кириарха на Софийска епархия – Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит.

В богослужението взеха участие преосвещените епископи Бранички Григорий и Маркианополски Константин, ставр. ик. Ангел Ангелов – софийски протосингел, храмовото духовенство во главе с

от Софийска епархия, сред които и трима дякони, ръководени от митрополитския протодякон Иван Петков. Специални гости на празничната богослужба бяха Висунски и Павловски еп. Варнава, родственик на св. Серафим (Соболев), и придружаващите го духовници.

Богомолният народ, преизпълнил храма, чинно стоеше на празничното богослужение, възнасяйки към св. Неделя топла молитва, подпомагана от молитвено пение на мъжкия катедрален хор, дирижиран от проф. Мирослав Попсаков.

В края на Литургията голямо множество християни – малки и големи,

Архиерейска литургия по повод празника на Араповския манастир

На 7 юли, когато Църквата почита св. вмчца Неделя, Негово Високопреосвещенство Пловдивският митрополит Николай отслужи Божествена св. Литургия в едноименния храм в Араповския манастир, до с. Златовръх. С архиерея съслужиха: Знеполският епископ Арсений, викарий на Пловдивския митрополит, ставрофорен свещеносином Добромир Костов – протосингел при Пловдивска митрополия, изпълняващ длъжността игумен на Араповския манастир, ставр. священник Йордан Георгиев – ар-

хиерейски наместник в Асеновградска духовна околия, священник Виктор Христов – епархийски духовен надзорник, священник. Деян Стоенчев – духовен надзорник при Пловдивска митрополия, прот. Антоний Кумплет от Украинската православна църква, духовници от Пловдив и Асеновград. Песнопенията изпълни митрополитският хор „Св. ап. Ерм“ с диригент протосаит Георги Радев.

Изпълнилите храма християни посрещнаха с огромно вълнение и благоговение частица от мощите на светата велико-

мъченица, които внесе в храма викарият епископ Арсений. Те са една от най-големите светини, които пази Пловдивската света митрополия и на този ден винаги се изнасят за поклонение. Светата великомъченица Неделя предала сама духа си на Бога, миг преди да бъде умъртвена от палача на 7 юли 289 г., когато била само на 22 години.

След това викарият еп. Арсений поздрави от името на духовенството Пловдивския митрополит Николай по случай деня на неговата епископска хиротония, състояла се на този голям празник преди 15 години в столичния храм „Св. Неделя“.

След края на светата Литургия по стародавна традиция всички се отправиха в литийно шествие, начело с чудотворната икона на св. вмчца Неделя, към прочутото с лекovitата си вода манастирско аязмо, където архиерей отслужи водосвет.

Пловдивска митрополия

Помен за митрополит Кирил Варненски

На 9 юли се навършиха 3 години от упокоението в Господа на приснопамятния Варненски и Великопреславски митрополит Кирил.

По този повод в храм „Св. Николай“, гр. Варна, бе отслужена заупокойна света Литургия от Негово Високопреосвещенство Варненски и Великопреславски митрополит Йоан в съслужение с Негово Високопреосвещенство Неврокопски митрополит Серафим.

Същия ден Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум отслужи заупокойна св. Литургия и панихида в катедралния храм „Света Троица“ – Русе, по повод 3-годишнината от скорпостивната кончина на духовния му старец – Варненски и Великопреславски митрополит Кирил.

В съслужение с архиерея бяха ставр. ик. Илиян Илиев и дякон Недялко Димитров.

С кратко възпоменателно слово вла-

диката припомни за живота и делото на блаженпочившия архиерей, успял да въздигне на високо духовно и материално ниво Варненска епархия, за когото мнозина си спомнят с обич, признателност и все по-голяма тъга.

С благословението на митрополит Наум бяха отслужени заупокойна св. Литургия и панихида и в русенския храм „Св. Николай Мирликийски“ от прот. Алеко Рачев, също духовно чадо на митрополит Кирил.

ЦВ

Празникът Пренасяне мощите на преп. Йоан Рилски Чудотворец в Рилската света обител

В Рилската св. обител на 1 юли, когато Църквата тържествено отбелязва празника Пренасяне честните мощи на преподобния наш отец Йоан Рилски Чудотворец, по установена стародавна традиция бе отслужено всенощно бдениене.

Тази година молитвено последование бе предствояно от Негово Високопреосвещенство Неврокопски митрополит Серафим, който бе в съслужение с Техни Преосвещенства игумена на манастира Адрианополски епископ Евлогий и Главинишки епископ Йоан, манастирското братство, монаси от други манастири и свещеници от страната.

Песнопенията на богослужението бяха изпълнени антифонно, като на десния клир пяха псалти под ръководството на г-н Андрей Касабов, секретар на Софийска св. митрополия, а на левия, по установена вече традиция – псалти от съседна Румъния под ръководството на отец Кристиан Тодиряну.

„Най-голямото украшение на тази света обител е нашият отец Йоан и най-голямата ѝ светиня определено са неговите благодатни, нетленни и изпълващи чудеса и изцеления св. мощи“, каза митрополит Серафим, като напоми на тропара на св. Йоан Рилски, в който житиеписецът призовава „да черпим от богатата изобилна Божия благодат, която се излива от мощите на св. Йоан Рилски Чудотворец“.

„Безспорно този, който е написал текста е бил убеден във всичко това, за което пише, защото мощите на преподобния Йоан, където и да са били, където и да са пребивавали, винаги са ставали източник на благодатна Божия помощ и чрез тях всеки, който е просил, е получавал това, което е искал за себе си или за своите близки. [...] Преподобният Йоан, който изцяло посвети себе си и отдаде своя живот в подвиг на будителното служение за своите близки, за своя народ, и причи-

ната тук да присъства този Христов мир, защото самият наш преподобен отец Йоан го е получил още приживе, разбирайки суетата на този свят и че нищо не може да бъде толкова ценно и толкова необходимо за нас човешките, както този Христов мир. Затова и сам имайки в себе си този мир, преподобният наш отец Йоан го остави тук, на неговата св. обител, на нейните преподобни обитатели, на честните поклонници, на тези, които се трудаят и всички, които с добри сърца, добри подвизи и намерения са в тази света обител в единомислие и вяра. Този мир е повече от необходим за всички нас и днес. Затова именно идваме с радост в обителта при св. Йоан Рилски, но трябва винаги да обръщаме внимание и да носим и скръбта за това, което се случва около нас. На първо място, отстъплението от Бога, от вярата, от добродетелността, липсата на плодотвора на Светия Дух, за които чухме и в апостолското четиво, липсата на Христовия мир в този свят“, каза още митрополит Серафим.

Игуменът на светата обител, Адрианополски епископ Евлогий, се обърна към митрополит Серафим с благодарност за това, че за поредна година е съслужил с братята на обителта, духовниците и всички присъстващи за празника на св. Йоан Рилски.

Тази година отбелязваме и 1070 г. от усъщението на св. Йоан Рилски, който е известен със своя чутвен подвиг и заради когото в продължение на повече от 1000 години се случват чудеса и изцеления.

Рилска света обител

Архиерейско богослужение в скалния манастир край с. Кречча

На 3 юли 2016 г., когато БПЦ почете Всички български светии, Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум отслужи св. Литургия в скалния манастир „Всички български светии“, край с. Кречча, Поповско. На архиерея съслужиха иконом Валентин Лазаров, архиерейски наместник за Поповска духовна околия, и йером. Филарет Драгомиров, брат на манастира „Св. Марина“, край с. Каран Върбовка.

Мнозина християни от различни населени места бяха дошли в манастира, за да присъстват на богослужението и да се помолят за здраве, а присъствието на Негово Високопреосвещенство бе духовна радост за всички.

Митрополит Наум

поздрави вярващите с празника, като пожела закрилата на светиите, просияли на родната ни земя да бъде над нашата нация, а светлата обител, която чества този светъл ден, да пребъдва през вековете, така както Бог я е съхранил до наши дни.

Игумен на скалния манастир е архим. Сера-

фим Геновски.

В светата обител съществува стар надпис, който гласи: „В 6430 (921) година през месец октомври почина раб Божий Антон“ – съвременник на цар Симеон Велики и на св. Йоан Рилски, за когото се предполага, че е основател на манастира.

Русенска митрополия

Откриване на първия детски православен лагер в СОК „Камчия“

На 1 юли в СОК „Камчия“, с благословението на Негово Високопреосвещенство Варненския и Великопреславския митрополит Йоан беше открит първият православен лагер за деца в едноименния комплекс.

Поздравителен адрес от името на варненския кириарх прочете ст. ик. Димитър Стоев – прото-сингел на Варненска митрополия. Приветствие към децата и ръководителите на лагера поднесе и Негово Високопреосвещенство Видински митрополит Дометийан.

Децата бяха поздравени от Николай Бурляев член на Патриаршеския съвет по културата към Руската православна църква, генерален директор на киноцентър „Руский филм“ и президент на Международния кинофорум на славянските и православни народи „Золотой Витязь“, който се провежда също в Санаторно-оздравителния комплекс.

Лагерната смяна официално беше открита с добрите пожелания и напътствия на г-жа Станка Шопова, председател на фондация „Устойчиво развитие за България“ и изпълнителен директор

на СОК „Камчия“.

Православният лагер се осъществява благодарение на доброто, дългогодишно сътрудничество между СОК „Камчия“ и Варненска и Великопреславска митрополия. Благодарение на съдействието на г-жа Шопова за по-голямата част от децата разходите са поети от спонсор, а на останалите – от митрополията. Една част от настанените в прекрасната база деца са от социално слаби семейства и това е единствената възможност да бъдат на лагер.

Негово Високопреосвещенство Волоколамски митрополит Иларийон – председател на Отдела за външно-църковни връзки към Московската Патриаршия, в специално писмо изразява своята подкрепа

за провеждането на първия детски православен лагер и изграждането на православен храм на територията на СОК „Камчия“, съгласувано с Варненска и Великопреславска св. митрополия.

Програмата е много наситена с игри, развлечения и занимания. Децата ще се радват на безопасната плажна авица в КК „Камчия“, на Авиокозмическия център и Планетариума в комплекса, ще разгледат музеите на кристалите и иконата и ще се опознават на лагерния огън, като за тях, освен персонала на комплекса, ще се грижи и учителката от СИП „Религия“ Борянка Петрова.

Варненска и Великопреславска митрополия

Патриаршеско приветствие по повод 25 години от най-новата Конституция на България

Национална конференция на тема „25 години Конституция на Република България в перспективата на върховенството на правото, демокрацията и защитата на основните права“ се проведе на 11 и 12 юли в Народното събрание и в Софийския университет.

Събитието събра депутати и представители на президентската институция, Министерския съвет, Конституционния съд, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, прокуратурата, Висшия адвокатски съвет, Висшия съдебен съвет, Инспектората към ВСС, омбудсмана, БНБ, Сметната палата, както и преподаватели от Софийския университет „Св. Климент Охридски“ и Нов български университет.

Негово Светейшество Българският патриарх Неофит изпрати по повод 25-годишнината от приемането на Конституцията от 12.07.1991 г. поздравителен адрес до организаторите и участниците във форума. В приветствието се казва:

„На този ден преди точно 25 години Великото народно събрание прие сега действащата демократична Конституция на Република България. Конституция, която утвърди свободата на вероизповедание като основно и ненакърнимо роля на България, призна историческата роля на Българската православна църква за България и българския народ и ѝ гарантира свободата да осъществява народоползното си служение в обществото.

Ние имаме разбирането, че грижата за добруването на хората е обща грижа на духовната и светската власт в една държава. Църквата, макар и отделена от държавата, не е отделена от народа си и доколкото православните християни в България са и граждани на тази страна, БПЦ и българската държава заедно но-

сят за дължението за съхраняването на изконните нравствени ценности, народността ни култура, мира и справедливостта в обществото.

Дами и господа,

Конституцията е атестация за зрелостта и духовния ръст на даден народ. Тя изразява националната идея относно основни принципи за живота на обществото и определя целите за развитието му. Затова на нас не ни е безразлично какъв е основният закон в нашата страна.

Едно законодателство е доколко добро и съзидателно, доколкото лежи на здрава и духовния ръст на даден народ. Тя изразява националната идея относно основни принципи за живота на обществото и определя целите за развитието му. Затова на нас не ни е безразлично какъв е основният закон в нашата страна.

Като молим Господа, утвърждаващи доброто, справедливостта, мира, семейството, родолюбието, взаимното зачитане и любовта между хората. Тези ценности се съдържат в историческия опит на народа, в културата и духовния му опит в отличаването на добро от зло, справедливо и несправедливо, редно и нередно. Историата ни показва как измислените ценности се превръщат в идеология и в крайна сметка водят до катастрофални труднопредолими последици.

Като молим Господа, утвърдил най-висшия закон – този на безусловната и никога не отпадаща любов, пожелаваме на всички вас, организаторите и участниците в конференцията, успех в настоящата ви работа и там, където Бог ви е поставил на служение. Призоваваме над всички вас Божията благодат и нека „Бог на любовта и на мира“ (2 Кор. 13:11) да бъде с всички нас!

† НЕОФИТ,
Патриарх Български,
12.07.2016 г., София
Отдел „Връзки с обществеността“

Връчване дипломите на семинаристите от СДС

На 30 юни Варненският и Великопреславски митрополит Йоан – духовен надзорник на Софийската духовна семинария, връчи дипломите на завършващите семинаристи от випуск 2016 г.

Тази учебна година завършват 11 ученици от редовния петгодишен курс на обучение и 18 курсисти от двугодишния паралелен курс.

За празника митрополит Йоан възглави божествената св. Литургия в съслужение с ефимериите на Семинарията и софийски свещеници.

В словото си митрополит Йоан благодари на преподавателите и възпитателите за положените усилия през годините в обучението на семинаристите. Той отпрати и благодарност към официалните гости на тържеството – госпожа Ваня Кастрева, началник на Регионалния инспекторат по образованието – София-град, и госпожа Ваня Станчева, старши експерт при Регионалния инспекторат, за тяхното присъствие и помощ през годините.

В поздравителното си слово господин Димитър Костадинов, ректор на Семинарията, благодари на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит и на митрополит Йоан за бащинската им грижа към учениците. Той пожела на завършващите да носят Христос в сърцето си и с трепет и боязън да изпълняват това отговорно служение пред Бога.

Тази година завършващите ученици показаха завидни резултати на държавните зрелостни изпити, като по този начин нашата Духовна семинария се нарежда сред най-добрите софийски училища. Общият успех на випуск 2016 г. е много

добър (5.31). Отличник на випуска е Димитър Яни Гроздани, българин от Албания, който завърши средното си образование с пълно отличие.

Високите резултати на матурата се дължат и на преподавателя по БЕЛ г-н Георги Здравков Георгиев, който в свободното си време водеше допълнителни часове на доброволни начала.

Проповед за празника произнесе Грисен Чакъри, също българин от Албания, който е сред завършилите с отличен успех. Заедно с дипломата си всеки семинарист получи по една книга: Библия – сиреч Свято Писание на Новия и Стария завет, подарък от Българския патриарх Неофит и Светия Синод.

Във връзка с приключването на учебната година на 23.06.2016 г. ректорът на Семинарията с благословението на митрополит Йоан награди и седем ученици от редовния 5-годишен курс за отличен успех. Те получиха книги, официални грамоти и парични награди, като стимул за положените усилия през изтеклата учебна година.

Наградените отличници са както следва: Асен Михов от 8 клас, Неврокопска епархия – отличен (5.65); Еди Георгиев от 8 клас, Видинска епархия – отличен (5.61); Шелян Димов от 9 клас, Сливненска епархия – отличен (5.74); Йоан Маринов от 10 клас, Софийска епархия – отличен (5.58); Александър Ризов от 11 клас, Република Молдова – отличен (5.77); Йосиф Калчо от 11 клас, Република Албания – отличен (5.69); Димитър Гроздани от 12 клас, Република Албания – отличен (5.91).

СДССеминария

ДОКУМЕНТИ

Кандидатури за ръкоположения на свещенослужители

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа постъпилите кандидатски прописки за ръкоположения на енорийски свещеници и свещеномонаси, на основание чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Софийска епархия: Владимир Георгиев Гълъбов, гр. София – за дякон и свещеник.

Пловдивска епархия: Мирслав Митков Георгиев, гр. Пловдив – за дякон и свещеник.

Варненска и Великопреславска епархия: Иван Георгиев Грозев, гр. Варна – за дякон и свещеник.

МЪЧЕНИЦИ ЗА ВЯРАТА

Събор на св. Доростолски мъченици

От стр. 1
Нема първ крнарх става Доростолският митрополит Иларион. След разделение на епархиата дотогавашният Доростоло-Червенски митрополит Неофит – сега Български патриарх, остава само Русенски митрополит.

Доростолска епархия е основана върху кръвата и мъченическата смърт на стотиците древни светци-мъченици, пожелвали живота си за Христовата вяра през първите четири века сл. Хр., когато се е утвърждавало християнството в земите между Дунав и Стара планина. Между тях са Доростолските мъченици: св. Дасий, св. Емилиан, св. Квинтилин, св. Дадас, св. Пасикрат, св. Виталиан, св. Валентиниан, св. Юлий, св. Никсандър, св. Марциан, св. Максим, св. Исидий, св. Калиник, св. Кирил. За живота и мъченическата им смърт се знае малко.

Накои от тях се честват поединично в различни дни през годината. Доростолският митрополит Амвросий се обръща към Светия Синод с молба да бъде утвърден един ден от годината, когато да се честват съборно всички свети Доростолски мъченици. Светейшият Български патриарх Неофит и високосвещените архиепископи, членове на Светия Синод, единодушно дадоха своето благословение и определиха третата неделя след Петдесетница да бъде денят в чест на Събора на св. Доростолски мъченици.

Изписана е специална икона на новочервенския църковен празник, съставени са служба и канон на мъчениците. Службата е съставена от иеродонк Юстин, брат на Зографския манастир в Света Гора, Атона. Редактирана е в манастира „Оптина пустиня“ в Русия и представена на председателя на Богослужбната комисия при Светия Синод Негово Високосвещенство Сливенски митрополит Иоанкиий и св. Синод на БПЦ за одобрение.

Днес в катедралния храм „Св. апостоли Петър и Павел“ в Силистра се съхраняват мощите на св. Дасий Доростолски (дарени на Българския патриарх Максим от папа Йоан Павел II по време на посещение му в България през 2001 г.), мощите на св. Марк и св. Юлий Доростолски (също дар на епархиата от Италия), на св. преп. Димитра Киевска, която е родом от Силистра, и др.

лица и гости от страната и чужбина, дошли специално за празника, посетиха с Каликстрово, Силестренско. Там Негово Светейшество бе посрещнат в храм „Св. Димитрий“ от председатели на храма и протосиенга на митрополията стар. ик. Добри Чаков. Жителите на селото бяха изпъл-

нили храма и припърковния двор и с радост приветстваха патриарх Неофит. Богослужбени одежди и егонилце с вградени частици от мощите на 25 светци, между които и на св. мъченик Неофит, получи Негово Светейшество Български патриарх Неофит при посещението си там, в дар от отец Добри Чаков и църковното настоятелство.

Негово Светейшество се поклони в храма и благослови клира и народа с настъпващия празник.

Архиепископи на БПЦ-БП и от сестрите Поместни православни църкви, свещенослужители, монаси и монахини от цялата страна и от сесидна Румъния бяха пристигнали в престолния град на Доростолска епархия, за да вземат участие в първото честване на Събора на св. Доростолски мъченици. Тук бях и хорът на патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ начело с диригент-

та доц. Димитър Димитров. В Просветния център, носещ името на покойния Доростолски митрополит Иларион, за всички бе дадена вечеря.

Съборна св. Литургия

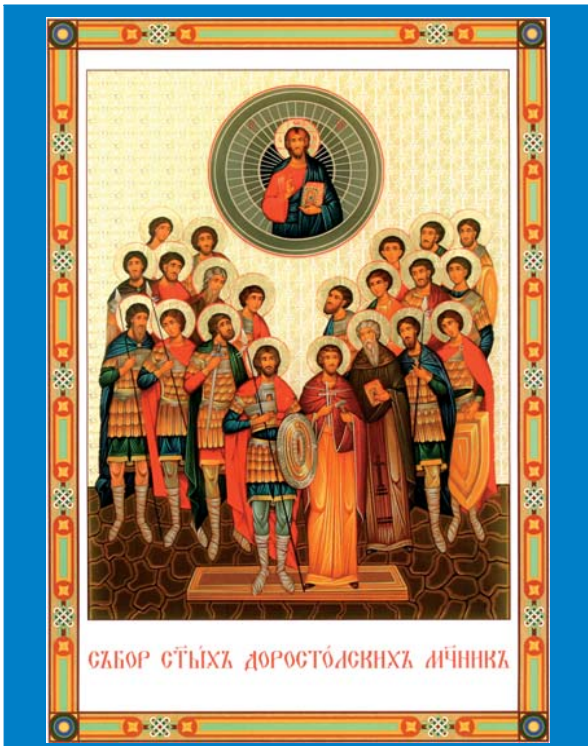
„Днес епархийската ни църква ликува, днес нейното изпълнение ликува, защото Бог ни оставил е два празника: първо – сред нас е Негово Светейшество Българския патриарх Неофит, съпроводен от членове на Св. Синод и високи гости от Поместните православни църкви, дошли да споделят с нас голямата ни радост, и второ – днес, третия неделя ден след Петдесетница, за първи път, по решение на Св. Синод на БПЦ-БП, отразуваме тържествено първата обща служба на Доростолските св. мъченици“ – с тези думи Негово Високосвещенство Доростолският митрополит Амвросий, домакин на тържеството, се обръща към многобройното духовенство и множеството християни, изпълнили до краен предел храма и цялото околоравно пространство, в празничния неделен ден 10 юли, за да прославят заедно с едно сърце и една уста всички знайни и незнайни мъченици, които с кръвта си са осветили тази древна земя.

Икона, изобразяваща 21 Доростолски мъченици, беше осветена в деня на празника. В храма за поклонение бяха изнесени мощите на Доростолските мъченици св. Дасий, св. Емилиан, св. Марк и св. Юлий, мощите на света преподобна Димитра Доростоло-Киевска и други.

Заедно с патриарх Неофит в празничния за епархиата и за цялата Църква ден съслужиха 16 архиепископи, 7 архимандрити, десетки свещеници и 5-члански епископ Висарийон.

От Църквата домакини – Българската патриаршия, Доростолски митрополит Амвросий, Великотърновски митрополит Григорий, Ловчански митрополит Гавриил, Нерокопски митрополит Серафим, Адрианополски епископ Евлогий – игумен на Рилския манастир, Бранички епископ Григорий – викарый на Софийския епископ Поликарп – викарый на Видинския митрополит, Агагополски епископ Йеротей – викарый на Сливенския митрополит, Деволски еп. Теодосий, главният секретар на Св. Синод архим. Герасим (Георгиев), архим. Евтимий, архим. Атанасий.

Тук бяха и представители на Руската и на Румънската православна църква в България – архим. Филип (Василев) и стар. ик. Нелуду Опри, и др.

рий в Черкаска епархия – от Руската патриаршия, и от Румънската патриаршия: архиепископът на Томи и Констанца Теодосий, Синаитски епископ Йероним, викарый на Румънския патриарх, и Тулчански епископ Висарийон.

От Църквата домакини – Българската патриаршия, Доростолски митрополит Амвросий, Великотърновски митрополит Григорий, Ловчански митрополит Гавриил, Нерокопски митрополит Серафим, Адрианополски епископ Евлогий – игумен на Рилския манастир, Бранички епископ Григорий – викарый на Софийския епископ Поликарп – викарый на Видинския митрополит, Агагополски епископ Йеротей – викарый на Сливенския митрополит, Деволски еп. Теодосий, главният секретар на Св. Синод архим. Герасим (Георгиев), архим. Евтимий, архим. Атанасий.

Тук бяха и представители на Руската и на Румънската православна църква в България – архим. Филип (Василев) и стар. ик. Нелуду Опри, и др.

В своето слово Негово Светейшество каза, че върна на вековните си традиции и богочовешка същност, Христовата Църква винаги е почитала паметта на своите светци и особено подига на мъчениците. Ето защо и нашата Българска православна църква, като неделна част от Едината, света, съборна и апостолска Църква, свята тази в молитвите си спомена за онези Христови свидетели, просияли в праведност и святост по българските земи.

Патриарх Неофит припомни, че неотдавна светата ни Църква официално канонизирала в Новоселски и Батански мъченици, а само преди броеци месеци се състоя прославата на Софийския светец и чудотворец Богучарски архиепископ Серафим и сподели, че в ход е процедура за канонизацията на Нерокопския митрополит Борис, решението за която бе взето през настоящата година, а предпоставя за канонизиране на мъченици и изповедници на вярата се получават в Св. Синод от различни епархии на нашата Православна църква.

„В дух на върност към паметта на просиялите по нашите земи Божии угодници и предвид събиращите в последните години сведения от археолози, историци и богослови, в края на миналата година Св. Синод на Българската православна църква взе решение за уредването на още един празник в родния църковен календар – Събор на светите Доростолски мъченици, чиято памет да бъде чествана всяка година в днешната, Трета неделя след Петдесетница“ – с тези думи Негово Светейшество каза, че върна на вековните си традиции и богочовешка същност, Христовата Църква винаги е почитала паметта на своите светци и особено подига на мъчениците. Ето защо и нашата Българска православна църква, като неделна част от Едината, света, съборна и апостолска Църква, свята тази в молитвите си спомена за онези Христови свидетели, просияли в праведност и святост по българските земи.

борни молитви към тези велики Божии угодници, просияли в Доростолската епархия, да засвидетелстват още веднъж нашата и тяхната върност и любов към Господа Исуса Христа, Които още в земните Си дни бе зацелял на учениците Си: „Пребдете в Моята любов. Ако спазите Моите заповеди, ще пребдете в любовта Ми“ (Йоан. 15:10). И Които бе предурдил Своите последователи, „Ако Мене гониха, и вас ще гонят“ (Йоан. 15:20). И още: „В света скърби ще имате; но дерзайте: аз победих света“ (Йоан. 16:33).

Всички те – светите мъченици Дасий, Емилиан и Квинтилин, Дадас, Пасикрат и Виталиан, Валентиниан, Юлий и Никандър, Марциан, Максим и Исидий, Калиник и Кирил, и другите заедно с тях – обико ни дадедест известни понастоящем на Църквата Христови мъченици от Доростолската епархия, които като пребраха земното и суетното, изпълниха докрай Божията воля и се увенчаха с венците на светостта. Те са невдъжно с нас и днес, като отправят своите молитви към Невесния Отец за тези епархии, за нашата Православна църква и за всеки, който е вяра и любов прибявна към тяхното молитвено застъпничество.

Всички те са слава за цялата Христова църква, но особено за просиялата в древност Доростолска епархия, която днес с духовна радост и вълнение празнува деня на тяхната обща памет. Вярваме, че като верни ходатаи, те и сега измолват от Всеподемателя мирни и благословени дни за своя град и за този прекрасен край от нашата Родина, за укрепването на православната християнска вяра и улюхваването на добродетелите по цялата благословена българска земя и по света!“ – каза патриарх Неофит.

Негово Светейшество призова заедно още веднъж да възвеличим и въздем подвиг на мъчениците, та наставени от тяхното мъжество във вярата и от примера на тяхното свято и всеподемно мъченичество, да се укрепим още

В извънствие на това решение всички ние днес сме тук заедно, за да се насладим на това духовно тържество и, като отправим нашите съ-

повече в отеческата ни православна вяра и, следвайки техния пример, да бъдем верни последователи и свидетели на нашия Господ Исус Христос, в Когото е нашето упование и нашето спасение. В заключение отпращаме прошение: „По молитвено застъпничество на светите и преславни До-

ростолски мъченици и на всички Свои светци, просияли по българските земи, Бог да ни и укрепа нашата Православна църква и нашия народ, и да благослава всяка негово оброчначение!

Честит и благословен празник!

В храма, за да споделят празника, бяха дошли и кметът на Силистра д-р Юлиан Найденов и г-н Стоян Бонев, които приветстваха светейшия патриарх Неофит и изразиха от името на съгражданиците си радостта и благодарността си, че занаяр ще имат в църковния календар този нов празник, в който ще се отправят молитви и прослава към светците, приели мъченическата смърт по тези земи.

В мамет от този исторически за Доростолска епархия и за цялата ни Църква ден, в който за първи път съборно бяха прославени светите Доростолски мъченици, възлобиха Христо дори до смърт,

голяма икона на Събора на Доростолските мъченици и мощехранителница с частица от мощите на св. Неофит.

За официалните гости на празненствата светата Митрополия бе подготвила: икони на празника, набереци с изображение на светите-мъ-

чвеници, луксозно издание на Службата на св. Доростолски мъченици и последование с молебния канон и други.

Жителите на богохранимата Доростолска епархия, начело с духовната и светската си власт, наистина достойно отбелязва първото честване на Събора на всички знайни и незнайни християни от древния Доросторум, пролели кръвта си за Христовата вяра – войни от Клавдиеви легион и местни жители, бедни материално, но богати душевно, както каза в словото си епархийският митрополит. – „Божии угодници, които са неосрамно изстъпници пред Божия Престол и пример за безпределна преданост на Христовата вяра и любов към Бога даже до смърт.“

От съставени Доростолски мъченици, неспазващи молитвеници за българската земя, молет се за нас, които ви призоваваме, да укрепите Господната вяра против съблазнителите на този свят и да на-

патриарх Неофит получи голяма икона на Събора на Доростолските мъченици и мощехранителница с частица от мощите на св. Неофит.

своя в нашата страна цветлата на благочестието, за да се слави Бог в Светата Троица, Отец, Син и Дух Светий, во веки веков. Амин!“

Среща с пресвитерите на светската власт в Силистра

Среща на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит с представителите на светската власт в Силистра се състоя на 11 юли. Домакин на срещата бе кметът на града д-р Юлиан Найденов. В нея взеха участие Доростолският митрополит Амвросий, областният управител Стоян Бонев и председателят на Общинския съвет д-р Марин Стойчев, както и Бранички еп. Григорий, архим. Герасим – гл. секретар на Св. Синод, и протосиенгалът на Доростолска митрополия стар. ик. Добри Чаков.

„Духовната и светската власт в района винаги са работили добре заедно и каквато и партия да е на власт, това ще остане така“ – заяви г-н кметът по време на срещата и като сподели какво е настоящото състояние на общината, проектите по които работят и перспективите за развитие, изрази благодарността си, че занаяр жителите на община Силистра ще имат още едно важно събитие, което ще отбелязват заедно – Събора на светите Доростолски мъченици.

От своя страна, патриарх Неофит пожелва на общинската власт и жителите на Силистра да бъдат добри поддръжатели на Доростолските мъченици в следването на Христа даже до смърт, добри позителни на мира и да работят заедно в еднотелие, взаимнодействие и любов.

„Ние – Доростолската св. митрополия, общинската и областната управа – работим много добре заедно и имаме една обща цел: да се грижим за хората“ – обобщил митрополит Амвросий.

Икона с неръководния образ на Господ Исус Христос подари на община Силистра патриарх Неофит. Той от своя страна получи в дар за спомен от града маслена картина, изобразяваща Дунавския бряг.

Последва среща на светейшия патриарх Неофит с журналисти.

Александра КАРАМИХАЛЕВА
Снимки: Йерем. МАКСИМ

За дружбата и най-добрия приятел

От стр. 1

Общността и общуването, единството и радостта от еднородието и еднородието винаги пробуждат интерес към живота.

За всеки от нас има голямо значение не само топлата дума на близките ни хора, но и тяхното присъствие.

Общите неща с близките ни – това е дълбоко чувство на връзка с другите. Тази връзка се поддържа както с дума, така и от близостта с хората, които са ни близки и ни обичат. И когато около теб за дълго време няма никой от твоите близки хора, душата започва да копнее за тях, защото започва да чувства самота.

И така, приятелите – това е проява на Божията гръшка за нас. Господ ни показва, че ние все още не сме сами в този безмилостен свят, и затова истинското приятелство е наистина съкровище. В живота често се случва роднинските връзки между братя и сестри да са силни, докато родителите са все още живи. Когато вече ги няма обаче, роднините им се забравят едни други и често се случва, че всъщност здравите и силни връзки са именно приятелските.

Истински близко приятелство свързва първите християни, когато четата на Църквата са изключително тези, които с цялото си сърце са приели вярата Христова. „Вие сте Мои приятели“ (Йоан. 15:14) – казва Господ на апостолите. **Назовавайки ги Свои приятели, Той ги съединява, свързва ги с близки връзки на приятелство.**

Липсата на приятели или нежеланието за приятелство често е свързано с егоизма; такъв човек е фокусиран само върху себе си и никой друг не му е необходим.

Да си зададем въпрос за това, какво е всъщност дълготрайното приятелство. И какво е това приятел? Едно е да намериш човек, който да споделя твоите интереси, друго е да срещнеш този, на когото би се доверил. Дружбата – това не е просто общуване по навик с някого. В дълготрайното приятелство има особен близост и чувство за сродна душа, от което естествено произтичат взаимно

доверие, всеотдайност и преданост.

В общуването си с хората ние често слагаме маски, играем роли, изпитваме известно напрежение и лицемерие, както и взаимно отчуждаване. Такова поведение е резултат от желанието ни да придобием авторитет пред човек, който не ни е бил преди това приятел.

Така че истинският приятел е този, с когото ние сме самите себе си, с когото се свържим просто и естествено, не играем роли, не крием слабостите и недостатъците си.

Истинският приятел е този, чиято критика не се боим да приемем, защото знаем, че той ще остане с нас. Приятелят не отвръща на удара. Истински приятел е този, на когото ти ще довериш своите тайни. Истински приятел не ти е само онзи, който ти казва всичките си тайни, а този, с когото самият ти споделяш тайните си.

В древните сватбени церемонии приятелят на младоженеца подготвял всичко необходимо за брака, а след приключването на бракосъчетанието съпругождат младоженеца и съпругата му в брачната стая; той оставал отвън до вратата, която пазел така, че никой да не може да влезе и да наруши брачната нощ на младоженците. Истинският приятел прави всичко, за да направи радостни близките му хора.

Св. Йоан Златоуст, размишлявайки за живота на Църквата, казва: „Приятелите са повече от бащи и синове. Приятелство е, когато не почитаме само себе си, но принадлежим на ближния, а собствеността на ближния считаме чужда за себе си; когато един спасява живота на друг, като че своя собствен, а другият му отвръща със същото“.

По този начин истинското приятелство, както навярно се чувства от всеки, има дълбоко сходство с пълното доверие и искреност между приятелите.

Следва

Валери ДУХАНИН
Превод: Ангел КАРАДАКОВ,
Николина АЛЕКСАНДРОВА

Нека не се заблуждаваме, че времената на светите Отци са отминали

От стр. 1

Днешният съвременен човек може всичко сам да си открие в Интернет, но добрия пример от живота – това е, което не може там да види и да намери.

Този пример се среща в общуването между нас, хората, но то все повече липсва. Истинската проповед е начинът на живот. Ако той е лош, и най-хвалебните стихоплетения ще са думи, обгърнати в сквернота, защото липсва връзката между думите и реалните действия.

И сега, както преди много векове, истината има нужда от защита. В съвременните дни светите Отци са ни повече от нужни. Всъщност и днес отново, по един или друг начин, се полагат основните на вярата. Тези основи и сега се полагат най-вече в сърцата на онези, за които са предназначени, т.е. за всеки човек.

Нека не се заблуждаваме, че времената на светите Отци са отминали. Отминали са онези конкретни времена, но сегашните изискват същата отдаденост и ревност по Бога, защото днешното съвремие е дори по-лукаво от това преди седмнайсет века.

Слава Богу, че и сега се намират такива отци, които да казват тихо с думи и да крещат с добрия си пример що е това християнство и Кой е Този, за Когото отдават живота си.

Може и днешните отци да са 318 на брой в целия свят, както са били и онези от Първия вселенски събор, а може и да са по-малко, но важното е, че Бог е съградил Църквата Си върху тях и „портите адави няма да ѝ надделат“ (Мат. 16:18). Амин!

Свещеник
Стефан ПАЛКАРОВ

Духовно възпитание

Св. Тихон Задонски (1724-1783)

Малкото гръвче

Виждаме как малкото гръвче лесно се свежда, накъдето и да го наведеш: защото накъдето и да се сведе, в тази посока и расте.

Същото нещо се вижда и при малкото дете, когато то е във възрастта между ранното детство и юношеството: на каквото се научи, към това и привиква; и към каквото привиква, това и ще прави по-нататък. Научи ли се да бъде добро в тази възраст, добро ще бъде и през целия си живот. Но усвои ли лоши неща: както е през тази

и от негодата ошлаифаните, безхитроствени, прями и доверчиви хора. Малкото сърце, като склонно към злото, се стреми към всяко зло, ако не се въздържа от страха Божий и юзгата на наставленията; а най-вече такава, която благодарение на науките и различните дяволи придобиват префинен ум, но не поправят волята си, в дълбочина опознават всичко, свързано със злото, каквото и самите примери от живота показват.

Поради това, християнино, най-главното

възраст, така ще бъде и през целия му живот; и от малкото дете може да излезе както дявол, така и ангел. Каквото възпитание то получи, такава и ще бъде: защото от възпитанието, както плодовете от семето, зависи целият му по-нататъшен живот. Поради това Божие Слово съветва, за да враждуват родителите, да възпитават децата си в учение и наставление Господне (Ефес. 6:4).

Мнозина учат децата си на светска наука; други се стараят те да научат чужди езици, да говорят на френски, на немски, на италиански... и харчат немалко средства, за да постигнат това; трети пък се напъват да ги обучават как да въртят търговия или на други умения; но почти никой не учи децата да живеят по християнски. А без това всяка наука е едно нищо и всяка мъдрост е гръзко безчестие. Какво го ползва християнина, ако говори на италиански, на френски, на немски, но живее безбожно? Какво го ползва, ако се усъвършенствал в търговията и занаятите, но няма в себе си страх от Бога? Такива майстори и лукаво философстващи умници биват несравнено по-

ти старание трябва да бъде да научиш децата си да живеят по християнски. Бог няма да потърси отговор от теб дали си учил децата си на светска наука и чужди езици; но ще потърси отговор дали си ги учил да живеят по християнски, наставлявал ли си ги да вървят в пътя на благочестието.

Беда е за малките деца, които имат лоши бащи! На какво могат да се научат от тях, освен на лоши неща? Как може зъл човек да учи на добри дела? Макар да се случва злобен баща да наказва децата си за тяхното своеволие, но с това, че самият той се поддава на съблазни, на това в действителност ги учи. Защото младите хора повече се учат от делата, отколкото от думите и наказанията: откъдето се получава така, че щом бащите са лоши, то децата стават още по-лоши. И по този начин нещастният човек, като се е научил на лоши неща и е привикнал към тях, вече се насища като с хляб с нечестие и от зло в зло, и от беззаконие в беззаконие пада стремглаво в погубен, както камъкът, пуснат от високия връх на планината, се търкала надолу. И макар да се случ-

ва някои от тези хора да разбират бегственото си състояние и гибел, и да настърхават и се ужасяват, когато трябва да се покаят; но чрез навика като влечени с въже се насочват към нечестие. Това зло произтича от лошото възпитание. Затова тежко на малките деца; но много по-голямо е нещастие за бащите: те не само не учават децата си на добро, но чрез съблазнител, на които самите те се поддават, дават повод за всяко зло! Такива бащи убиват не телата, но християнските души, за които Христос пожертва живота Си; и лишават децата си не от временния, но от вечния живот. Това свое страшно нещастие те ще узнаят там, където всичко ще бъде явено, и пред очите им – на всеки поотделно – ще се представят техните дела. Поради това бащите, в които блести искрата на благочестието, трябва по всякакъв начин да се стараят да научат децата си да живеят по християнски и да вливат в младите им сърца неподправеното мялко на благочестието. Та с него да пораснат за спасение (1 Петр. 2:2).

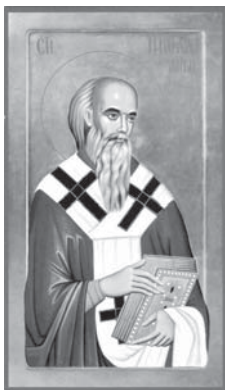
Полезно е да се преподават науки и майсторски умения, но е нужно децата да бъдат научени да живеят по християнски, защото всяка наука и всяко умение е едно нищо, ако го няма християнския живот. Много внимавайте, родители, да не би децата, които сте родили на този свят, да станат убийци. Истинският баща е онзи, който е родил, но който е възпитал и научил. Родилният е дал само живот; а добре възпиталият е дал на детето си добър живот. Блажен е онзи родител, който и за временния и за вечния живот е родил децата си! Окаян е онзи родител, който е родил децата си за временния живот, но е заключил пред тях дверите на вечния живот било с нехайното си отношение към доброто възпитание, било чрез поддаването си на съблазни! По-добре е човек да не се ражда, отколкото да се роди и да пребъдва във вечна погубен.

Превод от руски:
Людмила ДИМИТРОВА

И рече старецът...

Св. Николай Велмирович:

До една благочестива душа

Ти разбираш вярата като упражняване в доброто и това разбиране е правилно. Досега си се упражнявала в поста, молитвата и милостинята. Това също е правилно – и три неща са много важни. Постът, молитвата и милостинята са практически израз на вярата, надеждата и любовта. Чрез тях ти показваш преданост на Божията воля. Същото

показваш и с изпълнението на всяка друга Христова заповед. Предаността на Божията воля е душата на целия ни духовен труд и не само на духовния ни труд и усилие, но и на целия ни живот – на всички наши мисли, чувства и действия. Христос е казал: „Слязох от небето не за да върша Моята воля, а волята на Отца, Който Ме е пратил“ (Йоан. 6:38). А в навечерието на Своите страдания, облян с кръвава пот, Той се обръща към Бог Отец, казвайки: „Но нека бъде не Моята воля, а Твоята“.

Има много християни, които се стараят да изпълняват целия Божи закон, но при това не са напълно предани на Божията воля. Когато ги сполетят страдания, те роптаят срещу своя Създател. С това показват, че в тях няма преданост към Бога, че вярата им е повърхностна и всичките им духовни дела се свеждат до човешки сметки. Затова знай, че упражняването в преданост на Божията воля е най-важното от всички упражнения.

На прага на всеки нов ден казвай: „Отче, нека бъде Твоята воля!“ Също и на прага на всяка нова нощ: „Отче, нека бъде Твоята воля!“ Тръгвайки на работа и връщайки се от нея, казвай пак същото: „Отче, нека бъде Твоята воля!“ И когато си здрава, и когато легнеш болна в постеля, пак: „Отче, нека бъде Твоята воля!“ И когато губиш: „Отче, нека бъде Твоята воля!“ И накрая, когато настъпи неизбежният час и застанеш лице в лице с ангела на смъртта, кажи храбро: „Нека бъде Твоята воля, Отче мой и Боже мой!“

към радостна прослава на Бога.

Веднъж през зимата нощувах при един човек. Когато домашните му отидоха да спят, той ми откри „най-голямата тайна на своя живот“: „От години исках – каза – да видя някакво чудо от Бога. Но не ми се даваше. Веднъж, на разсъмване, станях и започнах да се моля

Старецът Ефрем (Моравитис): Послушанието към стареца дава увереност в пътя

Ако в живота си човек не вярва, ако не е уверен, то всичко в него е непосредно, всичко се държи на косъм и може да се разруши всеки момент. А човекът, който е уверен – той е спокоен.

Доверието на послушника идва тогава, когато има наставник, който знае пътя на духовния живот и може спокойно да го доведе до края на пътя. А какво означава до края? Край – това е намирането на Бога. Когато човек намери Бога, той намира всичко, намира безкрайното блаженство. А човекът, който не знае Бога, той е нещастен.

Ние сме деца на Бога, но не знаем своя Отец. Ние имаме Небесен Отец, но не Го знаем, не Го познаваме. Ние вярваме, че Той е нашият Баща, но сърцето ни мълчи, то не Го познава и очите на душата ни не са Го видели. Ако знаехме какъв е нашият Отец, то щяхме да крещим като луди от радост! Ние сме деца на Великия Отец, велик в смисъл на богатства и дарования.

Всеки, който иска да говори за Него, не намира достатъчно думи. Колкото по-близо човек отива към светлината, толкова повече светлината заслепява очите му и той започва съвсем да не вижда. Така и колкото по-близо човек отива към Бога, толкова по-малко думи има да каже за Него. Срамно е, че имаме такъв Отец, а се намираме в такава духовна нищета, чувстваме се нещастни, не обичуваме с Неговата любов и не изпитваме, не преживяваме щастие.

Защо сме създадени? Бог не ни е сътворил само за да може да покаже, че е способен да създаде човещи. Той ни е привел в битие, за да можем да бъдем щастливи. Той сътвори хората, за да бъдат щастливи. Но ние не се подчиняваме на Бога, тънем в заблуди и отиваме толкова далеч, че напълно забравяме за истинския ни Баща, тогава започваме да обичаме някой, който ни харесва, но не и Него. Ако ние обичаме Бога, то внимателно ще пазим Неговите заповеди.

Послушанието към стареца – говорител на Божията воля, дава на послушника покой, увереност в пътя към срещата с Бог Отец, придобиване на върховната радост.

По този начин срещата с наставника

значи среща с неопенимо съкровище и ако човек види, че той е получил от Бога ръководител, но в същото време осъзнава, че не го цени достатъчно, тогава у него се заражда чувство на вина. Това чувство го пробужда и дава нови сили да извърши подвига, за да компенсира недостиганите, защото никой не знае деня и часа на своя изход.

Например, старецът поучава: „Чудо, моли се, не забравяй името Божие, споменавай го и Го помни. Ако не можеш да се молиш наум, повтаряй я с уста, тихо, дори шепнешком, за да бъде молитвата чува. Отначало няма да я чувстваш, умът ще блуждае тук и там, но все пак, когато празнословием или ни разсейват различни мисли, по-добре молитвата да се произнесе. Изкушителят чува тази молитва, братъг, който е в близост, също ще чуе и ще му бъде от полза, както и ближният, който говори за нещо отвлечено.“

Ето защо по време на работа или някакви други занимания е нужно да шепнем молитва.

Имало едно момиче от Мала Азия, когато се молело, виждало един ангел в непосредствена близост до себе си, а когато не се молело – ангелът изчезвал. Ето защо тя постоянно повтаряла молитва, за да бъде ангелът винаги с нея“.

И така, ето свет-наставление, което не е трудно да се изпълнява – да се молим за старец. И не само това, но и други полезни съвети и напътствия, които чуваме тук.

Също така трябва да се справите с помислите си. Например, когато изскачат от миналото, от това, което сме видели и чули преди – лице, нещо, prizrak – греховен образ, който дяволът ни навява и започва да разгаря страст в нас, то този образ трябва незабавно да се прогони.

След като почувстваме, че този зъл художник взема четката и започва да рисува в ума ни картина – да го прогоним веднага, да хвърлим в лицето му четката и боите, докато още не я е довършил, и едновременно с това да се съсредоточим в молитвата: „Господи, Исусе Христе, помилуй мене!“ И това ще бъде начало за полагане на добра основа.

Превод:

Николина АЛЕКСАНДРОВА

Св. Николай Велмирович: Божият Дух е докоснал душата ти, брате мой!

Пишеш, че понякога се чувстваш като нов човек, прероден и преобразен, това ти се случва обикновено по време на молитва, в нощната тишина. Този свят сякаш изчезва за теб; престават всички земни мисли за хора, за вещи, за телесното; необикновен мир се развива в душата ти; виждаш в себе си някаква светлина и чувстваш неизразима радост. Към това се прибавя и някакво чудно благоухание, сладко и животворно, което не може да се сравни с нито един земен мирис. Чувстваш се така, сякаш си извън себе си. А когато всичко това изчезне, леко и постепенно, както дъгата изчезва пред човешкия поглед, тогава те обзема тъга, че то не е продължило още и още, без прекъсване и безкрай, години, векове и през цялата вечност. И питаш какво може да бъде това.

Мисля, че Божият Дух е докоснал душата ти, брате мой. Това е, за което Господ е казал: „Царство Божие вътре във вас е“. Защото, когато Духът Божи се въздари в нашите души, тогава в нас престава всичко, което е наше, а наставя всичко, което е Божие. Докато в нас царуват нашите чувствени мисли, земни желания и себична воля, дотогава в нас е не Царството Божие, а царството на тъмнината, на страха, на тъгата и

незнанието. А щом Духът Божи дойде и вземе надмощие, тогава всичко се променя.

Но съветвам те, понижи себе си до земния прах пред величието на Всевишния Бог, Който по великата Си милост ти е показал тази тайна. И не разказвай за нея на мнозина, на непосветени – особено за онова, останала

незнанието. А щом Духът Божи дойде и вземе надмощие, тогава всичко се променя.

незнанието. А щом Духът Божи дойде и вземе надмощие, тогава всичко се променя.

незнанието. А щом Духът Божи дойде и вземе надмощие, тогава всичко се променя.

незнанието. А щом Духът Божи дойде и вземе надмощие, тогава всичко се променя.

Из „Мисионерски писма“

Превод:

Божин ДОНЧЕВ

Старецът Евсевий (Янакакус): Опасен капан е навикът

Това, което представлява опасност, голяма опасност, е навикването – опасен капан е навикът.

Не бива да допускаме нито участие ни в Литургията, нито пеенето по време на богослужение, нито пристъпването ни към светата Чаша да ни стане навик!

Трябва всеки път по време на света Литургия да изпитваме благоговение. Нужно е да участваме съзнателно, с чувство и благодарност; да следим светата Литургия като че ни е първата и последната. Затова навикът е най-голямата опасност – навикът в правилото на човек, в молитвата му, в Литургията, във всичко. Когато някой се опита да се приближи до Бога и да живее искрено вярата, той никога не навиква, няма на-

вици при него. Дори този човек да няма време да каже цялото молитвено правило, ако направи дори само част от него добре, спокойно, ясно и с голямо съзнание, Бог ще приеме това като десет правила. Нашите умове и мисли трябва да са с Бога и да усетим, че Бог е тук с нас. И тогава Той благослава и осветява.

Да отдалечим живота си от слабостите, от деленето и компромисите. Нека дирим чист живот, напълно чист живот в светите Тайнства! Който да е украсен с молитва, духовна борба и богослужен живот, така че всичко това да засвидетелства нашата вяроност в призванието ни, да се утвърдим във вярата в Господа Исуса Христа!

Превод: Божин ДОНЧЕВ

ПОКЛОННИЧЕСКИ ПЪТУВАНИЯ

За пореден път през тази година енорийският храм „Св. Богородица – Живопримен източник“, кв. „Подуяне“, организира и осъществи поклонническо пътуване, този път в два от манастирите в Пловдивска епархия, носещи имената на светии, празнувани в началото на м. юли – свети Козма и Дамян и св. вмчца Неделя. Автобусът потегли от храма „Св. Богородица“, кв. „Подуяне“, в посока Асеновград и с една кратка почивка, по обед благополучно пристигна пред вратите на **Кукленския манастир „Св. св. Козма и Дамян“**.

Кукленски манастир

Кукленски манастир

Поклонение в Кукленския и Араповския манастир

Манастирът е разположен на около 2,5 км югозападно от с. Куклен и на около 15 км южно от гр. Пловдив. В миналото светлата обител е носела името „Свети Безсребреници“, а сега местното население я нарича „Свети Врачове“ заради лечителските дарби на нейните покровители. Не едно и две са доказателствата за присъствието на особена Божия благодат на това място, станало свещено за поклонение и изцеление на болни още от древността. Интересен е фактът, че по време на османското господство манастирът е бил закрилян от турските управници, тъй като в светлата обител и в аязмото, което се намира на ок. 200 м югоизточно от нея, са се лекували техните семейства.

Поклонниците от София имаха на разположение цели два часа и половина, за да се поклонят в Кукленския манастир и да разгледат двата храма, разположени на две нива: съборната църква „Св. Козма и Дамян“ (XV в.), която се намира най-долу, и по-новия храм „Св. Благовещение“ (от средата на XX в.), на средното ниво на манастира, където се намира поклонническата зона. На третото, най-горно ниво е разположена жилищната част с монашеските килии и игуменарицата. В старинния си вид Кукленският манастир е просъществувал до двадесетте години на XX в., когато последователно са изгорели половината от северното и цялото южно крило. (Сега са съхранени части от северното и цялото западно крило с монашеските килии, които представляват изключително ценен архитектурен паметник от българското средновековие.

Лично игумения Анастасия, която е в манастира от 8 години, посрещна поклонниците от София в съборния храм и въпреки многото си ангажменти, успя да беседва с всеки един от тях и да отговори на многобройните им въпроси. Всички успяха да се поклонят на светите мощи на светите безсребърници Козма и Дамян и на чудотворната им икона, която се намира от дясно на иконостаса. Особено интересни са стенописите в съборния храм. В средата на XIX в. светлата обител е била обитавана от гръцки монаси и по онова време оригиналните стенописи са били покрити с нови, изписани с гръцки надписи. При реставрацията на храма са запазени и двата стенописни слоя, което най-ясно може да се види във външния му притвор.

В притвора има и един камък с железни окови. Някога те са били 12 на брой и са били предназначени за душевноболните, които водели в манастира за изцеление. Те оставали приковани за пода на притвора през цялата нощ, а на сутринта, след богослужението монасите (тогава манастирът бил мъжки) ги за-

Араповски манастир

веждали до аязмото, където ги обливали с лековитата вода и те се изцелявали. Съществува една история за това аязмо, а именно: че дъщерята на местния валия се разболела тежко и след множество неуспешни опити за лечение тя се подложила на бани с лековитата аязмена вода, благодарение на които се изцелила. Валията бил толкова благодарен, че цял живот се грижел за благополучието на манастира и за неговото спокойствие. По негово желание, след смъртта му бил погребан в манастирския двор, откъм южната страна на храма, където и до сега е гробът му.

В ранния следобед автобусът с поклонници от София продължи пътя си към втората цел на пътуването: **Араповския манастир „Св. Неделя“**, който е разположен на около 10 км източно от Асеновград и на 30 км от гр. Пловдив. Интересна е историята на този манастир. Той също е построен до древно аязмо, недалеч от с. Златовръх (наричано до XIX в. Арапово) и е един от последните основани преди Освобождението манастири.

Поклонниците от София бяха посрещнати лично от о. Киприян – ефимерий и брат на манастира, който ги очакваше в двора на светлата обител. Той въведе гостите в съборния манастирски храм „Св. вмчца Неделя“ и им разказа накратко неговата история.

Храмът е завършен през 1859 г. и представлява внушителна трикорабна, триапсидна кръстокуполна каменна постройка с притвор, чиито външни стени са облицовани с каменни блокове. Шест каменни колони поддържат купола. Подът е покрит с мраморни плочи. Стенописите, освен на купола (който е възстановен две години след Чирпанското земетресение от 1928 г.), са дело на художниците Алекси Атанасов и ученика му Георги Данчов-Зографина (1846-1908), ро-

дом от Чирпан, който бил личен приятел и съратник на йеродякон Игнатий (Васил Левски).

В храма са изобразени повече от 150 житийни сцени, като за първи път в българската монументална живопис са представени животът и делото на светите братя Кирил и Методий (в цикъл от 10 последователни сцени, последната от които е на тяхната смърт и погребение). Изписани са също образите на много български светии и йерарси: патриарсите Йоаким и Евтимий Търновски, Марко, епископ Преславски, Теофилакт Търновски, Иларий Мъгленски и Онуфрий Габровски и др. Освен сцени от живота на

св. Неделя, на св. Йоан Кръстител и на особено почитаната в този район св. Параскева, са представени и сцени от житието на св. Йоан Рилски. Една от най-ценните икони в манастира е на Пресвета Богородица, която е чудотворна. Освен на нея, поклонниците успяха да се поклонят и на частица от мощите на св. вмчца Неделя, поставена в сребърна мошехранителница с позлата, в центъра на храма.

След това всички се отправиха към южната част на манастирския двор, където се издига голяма каменна кула. Народната памет я свързва с името на Ангел войвода – един от най-известните хайдутини в района, който бил и основен дарител на манастира. Сега там е уреден музей.

Отстрани на манастирския двор, близо до северния му вход, се намира аязмото с лековита вода, която помага при влошено зрение, както свидетелстват жителите на близкото с. Златовръх. Около аязмото в средата на XIX в. бил построен параклис, също изграден от Георги Данчов през 1870 г. Както при един от стенописите в съборния храм, така и тук отново е повторена сцената с „Кръщението на св. цар Борис от св. Методий“, която е характерна за Зографина. След като си наляха вода от аязмото, поклонниците се потопиха в празничната атмосфера на манастира. Тази година празникът бе отбелязан с четиридневни тържества, започвайки от 7 юли с архиерейска св. Литургия, отслужена от Негово Високопреосвещенство Пловдивския митрополит Николай и продължи чак до 10 юли с фолклорен събор на ливадите около манастира.

В късния следобед автобусът с 50 поклонници пое обратно към столицата, а по пътя на връщане о. Петър изнесе беседа за даровите, които Бог изобилно излива върху Своите чеда, които смирено изпълняват Неговите заповеди. „Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат, както четем в Священото Писание, т.е. Бог се противи на онези, които се превъзнасят. Той не почива в тях, напротив, противопоставя им се. Но върху онези, които имат благостта на смирението, Той излива Своята благодат. Затова нека държим в сърцето си смирението, молитвата, покаянието, пазенето на Божните заповеди и четенето на Божие слово. Тогава мирът ще царя в нас и хиляди човеди около нас ще се спасят“.

По молитвите на светите безсребреници Козма и Дамян и света великомъченица Неделя Всемилоствивият Бог да ни спаси и помилва!

Текст и снимки:
свещ. д-р Петър П. СИМЕОНОВ

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА „Църковен вестник“ за 2016 г.

1 година 30,00 лв.
6 месеца 15,00 лв.
3 месеца 7,50 лв.
ед. цена 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245,
e-mail: sinizdat@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Александра Карамихалева

Материали се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на **Танка Тончева Христова**, като се изписват точният адрес и пощенският код на абоната!

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBGSF

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.